

Villy Søvndals tale til Socialistisk Folkepartis landsmøde

Taler

Villy Søvndal
Partiformand for Socialistisk
Folkeparti

Dato

13. april 2012

Sted

Kolding

Kære landsmøde. Kære SF.

Der er sket rigtig meget siden sidst. Det skal vi være glade for.

Danmark har fået en ny regering.

Nu er Danmark på vej i vores retning.

Prøv at spole tiden tilbage til før den 15. september. Prøv at tænke tilbage på de ti meget lange år fra 2001 til 2011.

Kan I huske, hvordan højrefløjen hele tiden gnavede i velfærdssamfundets grundpiller, undergravede solidariteten og pustede til egoismen?

Kan I huske, hvordan man hele tiden fandt nye syndebukke, der skulle ned med nakken: udlændinge, skolelærere eller eksperter, som højrefløjen ikke brød sig om.

Kan I huske, hvordan man blæste klima og natur en lang march?

Kan I huske, hvordan Danmark traskede i hælene på Bush i hans katastrofale Irak-krig?

Alt det er slut nu. Det kan I være stolte af. Det var aldrig sket uden Jeres – uden SFs – hårde slid gennem mange år. Rigtig godt gået, kammerater!

Vi har været på en lang rejse sammen. En rejse, så hård, lang og besværlig, at kun

få troede vi var i stand til at fuldføre.

Men vi var seje, vi lod os ikke blæse omkuld – og vi nåede frem.

For første gang i historien er SF i regering. Nu er det os, der har muligheden for at påvirke udviklingen. Vi er helt inde i maskinrummet. Der hvor man kan dreje på netop de nøgler, som der skal drejes på, for at trække Danmark i en ny retning.

Vi fik ikke vores regerings-debut i en medvinds-tid. Nej, vi kom til midt i en alvorlig, økonomisk krise. Og vi overtog et drønende underskud efter ti år med borgerlig regering.

Regeringen er gået i gang med en oprydningsopgave af historiske dimensioner. Det bliver ikke let, men det er virkeligheden, venner!

Desto mere stolte kan vi i dag være over de resultater, regeringen har nået på bare et halvt år:

- Vores kickstart skaber tusindvis af nye arbejdspladser.
- Vi er den grønneste regering i Europa – måske i hele verden.
- Skattefriheden på de private sundhedsforsikringer er fjernet.
- Vi afvikler brugerbetaling indenfor sundhedsområdet.
- Skattekontrollen med de multinationale firmaer er skærpet.
- Vi er i fuld gang med at oprette over 10.000 praktikpladser.
- Vi har styrket indsatsen mod social dumping.
- Flere penge til at hjælpe psykisk syge og børn og unge med ondt i livet.
- Vi har fjernet VKOs diskriminerende pointsystem.
- Vi gør det billigere at køre i bus og tog.

- Vi har hævet den kriminelle lavalder, fordi børn ikke hører hjemme i fængsler.
- Vi har genindført gruppeeksamen til gavn for de studerende
- Vi har indført et fleksibelt klasseloft på 28 i gymnasierne.
- Vi har sikret flere penge til de unge på erhvervsuddannelserne.
- Vi har fjernet prisloftet på AMU-kurserne, så ledige ufaglærte og faglærte igen kan tage et buskørekort eller truckcertifikat.
- 16.000 mennesker har fået et mere værdigt liv, fordi regeringen har afskaffet fattigdoms-ydelserne.
- Homoseksuelle får nu mulighed for at blive gift i kirken.
- Det er slut med grænsebomme og ulovlige krige.
- Vi styrker indsatsen for menneskerettigheder.
- Vi øger hjælpen til verdens fattigste.

Vi er på vej.

Mod et mere grønt Danmark.

Mod en mere menneskeligt Danmark.

Mod et bedre og rødere Danmark.

SF er Danmarks grønne parti. Det kan man ikke komme udenom.

Vi betragter vi ikke hensyn til natur, miljø og klima som forhindringer for erhvervsliv og landbrug. Forhindringer, der bare skal ryddes af vejen.

Tværtimod. Naturen, miljøet og klimaet er for SF værdier, vi skal passe på. For vores egen skyld. Og for vore børns.

Dem, der hævder, at der er en modsætning mellem miljø-hensyn og arbejdspladser, tager fuldstændig fejl. Det ER faktisk omvendt. Hvis vi opfører os klogt, kan grøn politik blive en helt afgørende fordel for dansk erhvervsliv.

Vi arbejder for, at en ansvarlig omgang med den verden, der omgiver os, bliver grundlaget for, at vores virksomheder også fremover kan konkurrere med udlandet. For vi kan ikke længere skabe materiel overflod på bekostning af klima og miljø.

Derfor er vi også voldsomt tilfredse med det energiforlig, som nu realiserer meget af det SF har kæmpet for i årevis.

- Vi får to nye vindmølle-parker på havet – bl.a. på Kriegers Flak som vi foreslog i valgkampen.

- Intet andet land har en målsætning om at halvdelen af el-forbruget kommer fra vind i 2020.

- Aftalen giver tusindvis af nye, danske arbejdspladser. Det er faktisk det største løft til ”udkants-Danmark” i mange år.

Også på miljøområdet har regeringen leveret flotte resultater. Lad mig blot nævne 7 konkrete ting:

- Vi har færdiggjort vandmiljøplanerne – det som den forrige regering ikke kunne på ti år, gjorde vi på tre måneder. Det betyder renere åer og vandløb.

- Vi har lavet naturplaner, så vores enge, moser og skove vil blive bevaret.

- Vi har gjort det dyrere for landmændene at bruge pesticider.

- Vi sikrer mindre kemi i danskernes hverdag.

- Vi har lavet et program til at skabe nye grønne teknologier og arbejdspladser

- Vi har lavet et samarbejde med Kina om vandteknologi, som skaber danske jobs

- Og vi har lukket Bjørn Lomborgs institut.

Derudover kæmper SF for, at vi som samfund begynder at tænke og måle økonomi på en mere grøn måde. Værdierne i samfundet er også naturen og miljøet. Og det skal vil lægge til grund for vores investeringer og prioriteringer.

Det er ikke en lille opgave, men det er en opgave, som netop vores parti tager på sig. Som Danmarks grønne parti.

Kære venner!

Alle de forandringer vi gennemfører, sker under vanskelige betingelser. Det må alle forstå. Regeringen kom til magten midt i en krisetid. Og vores forgængere efterlod en ubehagelig rudekuvert til os.

Løkke lovede ellers, at nu var vi gennem krisen. Det var forkert.

Løkke sagde, at nu var regningen betalt. Det var den ikke.

Og Løkke sagde, at nu var der to streger under facit. Men han glemte at fortælle danskerne, at der stod et stort minus foran.

Situationen stiller skrappe krav til os alle sammen. Boble-økonomien fra de brølende 00'ere kommer ikke tilbage – heller ikke, når vi en dag er gennem krisen.

Vi kan ikke spare os gennem krisen. Det er derfor vi laver en omfattende kickstart i år og næste år. Aktiv finanspolitik er et godt værktøj man kan bruge for at komme skånsomt gennem en krise.

Men man kan ikke kickstarte i en evighed. Når krisen så er ovre, skal man stramme op. Derfor skal folk ikke tro, at der bliver råd til en helt masse efter krisen. Det gør der ikke.

Under Fogh klattede højrefløjen et opsving væk i en farlig cocktail af slap budgetkontrol og skattelettelser. Det døjer Danmark med i dag. Vi skal ikke gentage højrefløjens fejl. Vores skattereform bliver derfor fuldt finansieret. Der

skal være styr på pengene. Der er intet som helst socialistisk ved at foregøgle folk, at man bare kan bruge løs. Det ville være at gamble med vores velfærdssamfund.

Vores hjerter banker for velfærdssamfundet. I SF betragter vi ikke den offentlige sektor som en byrde. Tværtimod. Det er netop vores velfærdssamfund, der har gjort Danmark stærkt, fordi alle får en chance for at uddanne sig, udvikle sig og bidrage.

Vi skal udvikle vores velfærdsmodel – ikke afvikle den.

For SF vil det altid være afgørende, at vi får en bedre folkeskole, bedre ungdomsuddannelser, bedre universiteter og reelle uddannelsesmuligheder for de ufaglærte.

Og for os er et velfungerende sundhedsvæsen med fri og lige adgang en kronjuvel i det danske velfærdssamfund.

Men al politik foregår i et prioriteringsrum, så vores ønsker kan kun blive til virkelighed, hvis vi effektiviserer og sparer andre steder i den offentlige sektor.

Mit budskab er, at der er brug for en ny realisme, hvis vi skal bevare vores velfærdssamfund – og det skal vi. Den position har regeringen for sig selv. På den ene side har vi højrefløjen, som vil skære ned for at give skattelettelse til de rige. Og til venstre for os er der folk, som ikke anerkender den økonomiske virkelighed.

Det vi står for er en realistisk, tredje position, hvor vi kan bevare og udvikle vores velfærd, men kun hvis vi er i stand til at få flere i arbejde, prioritere og gennemføre reformer. SF er garanten for, at det kommer til at foregå fair og rimeligt.

Danmark er et lille land, men de forandringer, der sker i Danmark, er også blevet bemærket andre steder. Billedet af et land, der var ved at lukke sig bag grænsebomme fortøner sig til fordel for et mere positivt billede. Det oplever jeg som Danmarks udenrigsminister.

Der er bred anerkendelse af Danmarks indsats på det grønne område, hvor vi nu

er helt i front. Der er anerkendelse af vores indsats, når det handler om menneskerettigheder. Der er anerkendelse af vores indsats i forhold til verdens fattige, hvor vi har hævet ulandsbistanden.

Kort sagt: Der står respekt om Danmark.

Forleden fremlagde regeringen kommissoriet for undersøgelsen af Irak-krigens grundlag og konsekvenser. Den diskussion om den løgnagtige krig, som de har taget for fuld skrue i USA og Storbritannien kommer nu omsider til Danmark.

Det er jeg personlig meget stolt af. Det er en sejr. For selv om en kommission afdækker ting fra fortiden – så handler det også om fremtiden.

Det handler om et Danmark, som ikke går i krig på et usikkert grundlag, ridende på en neokonservativ kæphest. Fremover kræver det – med denne regering – 2/3-dels flertal i Folketinget, at sende danske soldater i krig.

Vi skal aldrig – ALDRIG – gentage Anders Foghs og George Bushs katastrofale krigs-brøler!

Jeg ved godt at nogle sidder hernede med Jeres revolutionære utålmodighed og havde forventninger om det helt store skift, når der kom en SF'er i udenrigsministeriet.

Men så lad os så forventningsafstemme:

Afghanistan. De danske kamptropper er ude i 2014. Afghanerne får selv ansvaret. Jeg har sagt at der kommer tilbageslag i Afghanistan. For sådan er betingelserne. Vores opgave er at støtte op og se om vi kan bevare nogle af de fremskridt Afghanistanens kvinder har opnået, men noget demokrati i vores forstand er ikke indenfor rækkevidde – soldater eller ej.

Regeringen har sagt, at den ønsker en anerkendelse af Palæstina. Det gør jeg mere end nogen. Men hvornår det sker, i dette det mest komplicerede spil af alle mellemøstlige spil – det ved jeg ikke. Men jeg arbejder for det. Og den israelske bosættelsespolitik får den kritik, den fortjener.

Vi går ikke ind i en vanvittig krig, som den i Irak. Det er et løfte. Men det kan

sagtens komme konflikter, hvor Danmark bør deltage militært. Jeg har været i Libyen fornylig og mødt et folk, som jublede over at vi ikke lod dem i stikken.

Vi har nu mulighed for, skridt for skridt - ved en betoning hér, en personlig relation dér, ved en insisteren på det ene og en lydhørhed på det andet – at påvirke store beslutninger for Verden.

Til gavn for nedrustning og konfliktløsning. Til gavn for menneskers demokratiske rettigheder. Til gavn for alle dem derude, som knokler for at få til et måltid mad og hvis største drøm er en dag at kunne sende børnene i skole. Efter ti år med nedskæringer vendt mod verdens fattige, går vi nu den modsatte vej.

Jeg taler ikke om mirakler eller om et Danmark som sætter den globale dagsorden – glem det. Men jeg taler om, at vores måde at tænke på – vores værdier, om åbenhed, lytten til andre synspunkter, insisteren på menneskerettigheder, ligestilling, social retfærdighed, fredelige løsninger, tolerance.

Alt det tilsammen indgår nu i Danmarks udenrigspolitik.

Jeg vil gerne sige lidt om SF og den rolle vi skal spille.

Min baggrund er medlemskab af det her parti siden 1977 – det var det år Vaclav Havel blev fængslet i Tjekkoslaviet, ABBA overhalede Beatles som den mest sælgende musikgruppe og Allan Simonsen blev kåret som den bedste spiller i Europa.

Jeg var med, dengang vi lå i soveposer i gymnastiksalene. Jeg var med på Livø-lejrerne. Jeg var med, da vi i 1970'erne var nede og snuse til spærregrænsen.

Så jeg kender mit parti. Jeg kender partiets sjæl. Jeg vil tillade mig at sige: Jeg kender hver en kringelkrog i det her parti.

Derfor har jeg også set med nogen undren på den debat vi har været vidne til op til landsmødet. Om vi skal være et folkeparti eller et arbejderparti? Som om det var en modsætning.

Jeg synes, det blev en underlig stråmandsdiskussion, som ikke gavnede os. Der blev bygget modsætninger op, som ikke er reelle. Og der blev sagt meget sludder.

NU skal I høre, hvordan det er i SF:

SF er et åbent parti, hvor alle mennesker, som er enige i partiets program er mere end velkomne. Et demokratisk parti, hvor alle kan være med – ligegyldigt om du er direktør eller cykelbud.

Vores parti har altid været åbent for både arbejdere og akademikere – og alle os andre, der ikke passer ind i de to kasser. Det vigtige er, at hjertet banker for social retfærdighed, ligestilling, solidaritet og grøn omstilling.

Betyder det så, at vi politisk arbejder lige hårdt for at fremme alle samfundslags interesser?

Nej! Vores kræfter bruger vi til gavn for lønmodtagerne og de små i samfundet.

Vi arbejder mod ulighed – i sundhed, i uddannelse, i livsmuligheder. Vi synes alle skal have ret til et værdigt liv, et udviklende arbejde, rimelige forbrugsmuligheder, mulighed for at udfolde sig. Ja, leve det liv man ønsker.

De muligheder har alle ikke i dag. Langt fra. Bankdirektøren – eller de forgyldte chefer i DONG - har mulighederne, men hende, der gør rent tidligt om morgenen, og ham, der lægger fliser, så det værker i knæ og ryg, har dem ikke. De lever med frykten for at miste jobbet, de lever med ensformigt og nedslidende arbejde, de lever med lav løn.

SF arbejder for folk med almindelige jobs. De kan stole lige så trygt på SF, når de skal have deres interesser varetaget, som direktøren i Saxo Bank kan stole på Liberal Alliance.

Det er os, der slås for flere arbejdspladser, for uddannelse til alle – også de ufaglærte og de unge, som har det svært med bøger – og for et godt velfærdssamfund.

Facit er, at SF et folkeparti, hvor alle er velkomne. Og vi er et arbejderparti, der slås for almindelige lønmodtagere. DET er kernen i SF. I går, i dag, og i morgen.

Og med til det at være et arbejderparti hører også, at vi værner om de syge, de ældre og dem, der ikke har mulighed for at arbejde. Vi er stolte over at vores parti har været med til at opbygge det danske velfærdssamfund, og vi vil til hver en tid slås for retten til en tryk og værdig alderdom og et sikkerhedsnet, som griber, dem, der snubler på livets vej.

Jeg vil gerne tale med Jer om situationen i SF. Om hvordan vi får fornyet fremgang. Og hvordan vi skaber endnu flere resultater.

Husker i valgaftenen? Det gør jeg!

På den ene side var det den bedste aften i SFs lange liv. Vi væltede Løkke og Pia Kjærsgaard af tronen efter ti år med egoisme, ulighed og snæversyn. Nu var SF i regering. Vi gjorde det sgu. Kan I huske det?

Det var helt vildt!

Den dag løftede vi vores parti op i en ny liga. Vi indskrev SF i rækken af regeringsbærende partier. Det blev en sejr, man aldrig kan tage fra os igen.

Men samtidig gik vi tilbage. Vi fik et rimeligt valg – men vi gik tilbage.

Tilbagegangen er fortsat efter valget, og nogen vil måske spørge om det var det hele værd?

Lad mig sige det sådan her: Jeg savner ikke VKO.

Vi gjorde det rigtige. Vi har fået mere SF-politik gennemført det seneste halve år – end i nogen anden periode af partiets historie.

En regering er en beslutningsmaskine. Hver dag træffes der flere hundrede beslutninger – nu er SF'ere er med til at træffe dem.

Betyder det så, at vi bare skal være tilfredse med at være, der hvor vi er? Nej. Der er flere SF'ere derude i landskabet end målingerne viser for tiden. Og det gælder for resten også for den samlede regering.

Men lad mig være helt klar: der findes ikke noget quick-fix i den nuværende situation. Vi kan ikke reddes af hurtige, smarte meldinger. Men vi kan blive bedre til at fortælle om regeringens – og dermed vores - resultater.

Hvis vi vælger altid at fokusere på de fem procent, vi ikke nåede i mål med, så bliver det historien. Og ingen hører nogensinde om de 95 procent gode ting, vi rent faktisk fik.

Lad mig give Jer et konkret eksempel: Millionærskatten, som vi ikke kom igennem med.

Den har vi godt nok talt meget om. Men vi glemte helt, at fortælle om alle de andre steder, hvor regeringen sørger for, at de velstillede bidrager:

Vi har begrænset den skattefordel, som velhavende familier har, når de overdrager deres virksomhed til familiemedlemmer.

Vi har fjernet skattebegunstigelsen af medarbejderaktier.

Vi har nedsat loftet over indbetalinger til ratepensionen.

Vi har indført afgift på aktieafløbning – det rammer bankdirektørerne skulle jeg hilse og sige.

Så regeringen mener det alvorligt, når vi siger, at alle skal bidrage – også dem, der har mest på bankbogen.

Kære partifæller.

Den eneste vej fremad for vores parti er det hårde slid. Vi skal vinde folks tillid ved fortsat at levere solide politiske resultater: i regeringen, i regionerne, i kommunerne. Vi skal være partiet, der i fagbevægelsen, i forældrebestyrelser, i græsrodsbevægelserne slås for at gøre Danmark bedre.

Hvis vi er dygtige, hvis vi flittige, hvis vi knokler fra morgen til aften – så kan vi stille og roligt skabe fornyet fremgang.

Men vi kan også ødelægge det for os selv. Det tager måneder og år at bygge en

fremgang op, men den kan tabes på et sekund. Hvis vi i stedet for at bakke op – også når, det er svært – søger konflikten. Ja, så får vi ingen fremgang.

I min optik skal der være højt til loftet i SF. Vi skal kunne diskutere alting åbent – men jeg mener, at vi får den bedste debat i vores partiforeninger, på kontaktrådsmøderne, i folketingsgruppen, i landsledelsen.

Man kan altid komme i BT, hvis man kritiserer andre SF'ere. Man skal bare huske, det aldrig bliver en åben og fair debat – for der er kun plads til dem, der kritiserer. De andre – oftest det store flertal – får ikke chancen for at sige deres mening.

Jeg kan forstå, at det kan føles lettende at få luft. At få sine rene meninger ud. Men efterlader det os stærkere? Gør det, det nemmere at få vores politik realiseret?

Nej.

Det er nu vi bliver testet. Er vi stærke nok til at klare mosten – eller bøjer vi af for blæsten og kryber tilbage i den trygge, ansvarsfrie hængeskøjle.

Eller tror vi så meget på vores ideer, at vi også tør tage ansvar, når det er svært, fordi vi ved, at det er vejen til de solide resultater.

Jeg synes vi fra dette landsmøde skal se hinanden i øjnene og give hinanden håndslag på, at nu står vi sammen.

Lad os nu vise dem, at SF har styrken til at modstå stormen. Lad os vise dem, at vi ikke har tabt modet. Lad os vise dem, at SF'ere godt kan debattere, men vi falder aldrig – ALDRIG – hinanden i ryggen.

Kære landsmøde!

Opgaverne foran os er store og mange. Jeg vil gerne sige noget om det, der ligger mig mest på sinde:

Krisen har ramt de unge særligt hårdt. Jeg tror alle herinde kender een, som har svært ved at få arbejde. Så ved I også, hvor hårdt det slider på et ungt menneske.

Denne her forfærdelige følelse af, at samfundet ikke har brug for dig.

Arbejdsløshed er en alvorlig sag – det kan faktisk være invaliderende. Under halvdelen af de unge, som fik kontanthjælp i en længere periode i 1994 har et arbejde i dag – over 15 år senere. Langt de fleste er endda røget helt ud af arbejdsstyrken. Det er en tragedie for det enkelte menneske, for samfundet, ja for os alle sammen.

Ungdomsarbejdsløsheden er stort set fordoblet under krisen. Der er nu næsten 50.000 unge uden job. Det er så mange – at hvis de lagde sig på række, kunne de nå hele vejen herfra til Esbjerg.

Det er en skræmmende udfordring, som regeringen vil tage alvorligt.

Det må aldrig blive en løsning at parkere et ungt menneske på kontanthjælp. Vi skal som samfund stå klar med job eller uddannelse – og den unge skal tage i mod. Det er at vise respekt for den unge – og for den kontrakt vores velfærdssamfund bygger på.

Regeringen er i fuld gang – med at skabe jobs til de unge, med flere praktikpladser og bedre uddannelsesmuligheder. Og vi er kun lige begyndt.

Arbejdsløsheden har ikke kun ramt de unge.

Arbejdsløsheden er på 160.000. Engang imellem hører vi om dem som et tal i den offentlige debat, når Danmarks Statistik fortæller os, om der er blevet flere eller færre.

Men bag tallet gemmer sig rigtige mennesker.

Mennesker, der har gennem et langt liv har knoklet på arbejdsmarkedet, som sjældent har haft en sygedag, som altid har gjort, hvad der blev bedt om – men som nu oplever, at virksomhederne ikke er interesserede i dét, de kan.

Mennesker, der i det offentlige har skullet løbe stærkere og stærkere, har taget ekstravagter og som har gjort alt hvad de kunne, for at hverdagen på skolen, plejehjemmet eller sygehuset kunne hænge sammen – men som nu oplever, at der ikke længere er plads til dem.

Mennesker, der dag efter dag leder efter job, skriver ansøgninger, forsøger at komme til en jobsamtale, er i aktivering, tager i Jobcentret – men som oplever, at der ikke er noget at job at få.

Det er mennesker, der ikke definerer sig selv som arbejdsløse. Men som det, de er: skolelærere, arkitekter, kontorassistenter, industriarbejdere.

Mennesker, der hver har en familie at forsørge, et hus at holde, regninger at betale, børn at tage sig af.

Og mennesker, der gemmer sig bag et tal: 160.000. Det er mange. Alt for mange.

Det burde ikke være nødvendigt at sige det – men 10 års borgerligt styre kan jo bringe én og anden i tvivl. Lad mig derfor gøre det krystalklart: Regeringen er overbevist om, at det, som de mennesker allerhelst vil, ja det er, at få et job.

Danmarks problem er, at der ikke er arbejdspladser nok.

Derfor er den altoverskyggende opgave for regeringen at bidrage til, at vi igen får gang i væksten, så virksomhederne øger deres ordrer og skifter fyresedler ud med ansættelsesbeviser.

Og vi skal gøre ALT hvad vi kan, for at de job, der skabes, er varige. Vi skal turde satse de steder, hvor vi allerede har styrkepositioner – eller ønsker at skabe dem. Det er også derfor, vi er i gang med en grøn omstilling af Danmark. Vi slås – så at sige – for blå kedeldragter og hvide skjorter i grønne job.

Og mens vi har arbejdsløshed, skal vi sørge for, at de ledige står bedst rustet til den dag kommer, hvor der igen er job at få. Det kræver et massivt fokus på omskoling og efteruddannelse – særligt af de ufaglærte.

Kort sagt: Regeringen er i fuld gang med en ambitiøs forandring af vores land. Med job og uddannelse og grøn ambition.

Jeg vil gerne her fra talerstolen i dag sende en varm hilsen til vores venner i regeringen, Socialdemokraterne og de Radikale. Og personligt en tak for et fint

samarbejde med Helle og Margrethe.

En varm hilsen skal der også lyde til regeringens støtteparti Enhedslisten, som vi har et godt samarbejde med. Tak til Jer alle sammen.

Kære SFere

Vores parti har været på en lang, lang rejse. Fra Aksel Larsen gjorde op med stalinismen i 1950'erne og skabte vores parti på den demokratiske socialismes solide fundament.

Over Gert Petersen, der åbnede vores parti mod nye strømninger og gjorde SF til samlingspunktet for kvindebevægelsen, fredsbevægelsen, miljøbevægelsen og alle de andre græsrodder. Vores parti blev partiet, der gav stemme til folkelige strømninger, som ikke blev hørt andre steder.

Holger K. Nielsen førte for alvor SF ind på den parlamentariske scene med en række vigtige forlig i 1990'erne, som støtteparti for Nyrup-regeringen. Det var også Holger som bragte vores parti ind i en langt mere kvalificeret og nuanceret position i forhold til det europæiske projekt. Med en grundlæggende positiv tilgang til det europæiske samarbejde, men også med den sunde skepsis, som er dybt forankret i den danske folkesjæl.

I min formandstid har vi sammen forandret SF til et moderne socialistisk parti, der ikke alene tør kritisere ulighed, magtarrogance og uretfærdighed, men også har modet og viljen til at påtage sig ansvaret for at lede landet.

Der står vi nu. Vi er med til at lede Danmark. Ikke til at komme udenom.

Men det er jo ikke endestationen for SF. Vores rejse er ikke slut. Vi skal videre.

Vi skal bruge vores position til at reformere, forandre og forbedre Danmark.

Til at slå mod ulighed og for lige muligheder. Til at sikre en rimelig fordeling af byrderne. Til at skabe nye arbejdspladser. Til at udvikle vores velfærdssamfund. Til at gøre Danmark grønnere. Og til at gøre verden mere menneskelig.

Skal vi ikke i dag love hinanden, at den rejse tager vi sammen?

Tak for ordet!

Kilde

Ukendt

Tags

Politisk tale, Socialistisk Folkeparti

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/villy-soevndals-tale-til-sfs-landsmoede-2012>